

De instinctieve fret

Of alle diersoorten op onze aarde nu ook echt "verstand" hebben, zoals de mens dat doorgaans wel schijnt te hebben, is nog steeds niet helemaal bekend. Ondanks dat de wetenschap op dat gebied echt goede resultaten heeft behaald, kennen we nog niet alle verborgen talenten van onze mede-aardbewoners. Zolang we nog niet alle verstandelijke vermogens van onze dieren op een rijtje hebben of herkennen, gooien we alles wat zij doen maar op een hoopje onder de naam: "Instinct".

Een jonge man komt samen met zijn vriendin mijn asiel binnenlopen. In de armen van de vrouw zit een konijntje verscholen. Ze heeft haar dier de hele weg naar het asiel geliefkoosd tegen haar wang, maar de twee "mensengeliefden" gaan samen wonen en in hun nieuwe onderkomen was geen plaats voor huisdieren. Het konijntje moest dus weg! En dan is het asiel vaak de laatste uitkomst! Gelukkig heb ik ervaring met zeshonderd soortgelijke gevallen per jaar.

We plaatsen het konijntje in een altijd gereedstaand hok en voorzien het dier van de dagelijkse voeding. Terwijl de mensen nog even de overige asiel dieren bewonderen, ziet de dame in een kooi twee spelende fretjes. Ze gilt bijna met de kreet "Die heb ik ook ooit gehad, wat leuk, zijn ze tam"? Ik vertel hun dat deze fretjes hier al drie maanden zitten en dat ik een nieuw en goed tehuis voor de dieren zoek. Ze vraagt me of ze de dieren kan aanraken en ik antwoord dat deze twee fretten voor mij erg lief zijn en ik er tot nu toe geen problemen mee heb gehad.

Ze opent de kooi en het eerste fretje springt al via de toegestoken hand over de arm naar haar schouder en nestelt zich onder haar hoofdharen. Ze streelt het dier en er schijnt een echte liefde te ontstaan tussen die twee. Ze koestert het dier tegen haar wang en geeft kusjes aan het dier. De fret is ook in zijn nopjes en laat alles toe. Het strelen en liefhebben gaat nog even door. Ik heb meer te doen dan kijken naar dit schouwspel en loop naar de leguanen afdeling.

Ik ben nog geen twee minuten weg of ik hoor een enorme gil van een mens in mijn asiel. Ik ren terug en zie dat de fret aan de wang hangt van de vrouw. Zij staat met haar armen omhoog en haar toekomstige man staat machteloos toe te kijken. De krachtige en bijtveste tanden van de fret zitten diep in de wang geplaatst van de vrouw. En ik weet dat wat een fret eenmaal vast heeft, niet meer loslaat. Ik pak de kop van de fret in mijn hand en probeer met een flinke druk achter zijn kaken om zijn prooi los te

laten. Door mijn kneep op zijn keel hoop ik dat het dier het opgeeft. Niets is minder waar en ik verzoek de vrouw mij te volgen.

Met mijn vaste kneep om de kaken van het dier en de vrouw die weer aan de fret vastzit begeven we ons naar mijn werkschuur waar al mijn gereedschap hangt. Ik ben van plan om een waterpomp tang om de keel van de fret te plaatsen want dan zal hij zeker loslaten. Terwijl we met z'n drieën bijna bij mijn werkbank zijn laat de fret, door zuurstof gebrek vanwege mijn stevige greep om zijn keel, eindelijk los.

Ik heb nu de fret met bebloede tanden in mijn hand en zie in het gezicht van de vrouw vier gaten waar het bloed uitvloeit. Ik breng de fret snel terug in zijn kooi en ga terug naar het slachtoffer. Terwijl haar tranen de wonden al desinfecteren, stelp ik de bloeding. Ik raad haar aan om bij de huisarts een tetanus injectie te gaan halen. Dat gaan ze direct doen. Met de ene hand drukt ze een verband tegen haar wang en met de andere zwaait ze mij gedag.

Een maand later zie ik haar weer. De wonden in haar wang zijn prachtig genezen en de vier witte wondrandjes zullen na verloop van tijd wel verdwijnen vertel ik haar. Ze vroeg me waarom die fret haar gebeten had. Ik leg haar uit dat ze de hele reis naar het asiel met een konijntje tegen haar wang aan heeft gezeten. De geuren van een konijn roepen het oeroude instinct van een fret op en dat betekent ... Aanvallen!

Als dierverzorger moet je het instinctieve gedrag van een dier kennen. Dus eerst de fretten afdeling voeren en daarna de muizen afdeling, nooit andersom. Geuren betekenen veel meer voor een dier dan voor een mens!

Niet voor niets haalt de mens de meest aantrekkelijke geuren van parfums uit dierengeuren omdat dieren meer aangename geuren bij zich dragen dan mensen! Het eens zo populaire "Water uit Keulen" is allang op zijn terugreis. Na de tweede wereld oorlog had het nog effect op mannen. Heden ten dage moet de vrouw met zwaarder geschut komen om een man plat te krijgen. Ook de man evolueert. Ik hoop dat de nieuwe cosmetica niet ontaard in "bijtgedrag" bij de mens.

Instinctieve handelingen bij zowel mens als dier zijn onvoorspelbaar!

SKUKUZA